

Een soort verplichting

Emma Wallace zingt het lied *Evening prayers*.

De lezing is genomen uit het Evangelie volgens Lucas, hoofdstuk 11, vanaf vers 1. De leerling in het Evangelie schijnt te denken dat bidden iets is wat moet, en dat Jezus hem zou moeten leren, alleen maar omdat anderen, in dit geval de leerlingen van Johannes de Doper, dat ook doen. Voel jij soms op dezelfde manier aan, dat bidden voor jou een soort verplichting is, iets lastigs, iets moeilijks? Hoe bid jij meestal? Wat verwacht je van het gebed? Als je niet veel bidt, wat precies houdt je tegen?

Jezus leert ons om God Vader te noemen. We wenden ons niet tot iemand met de vraag ons te overladen met cadeautjes, maar tot een Vader die blij is aan onze noden te kunnen voldoen. Bidden is in relatie treden met deze liefhebbende God. Dus, als je de lezing opnieuw hoort, met iets meer ruimte tussen de regels, sta dan iets langer stil bij elke zin, en probeer elk woord te proeven.

Is er een bepaald woord of een bepaalde zin die er uitspringt voor jou, die vandaag iets voor je betekent? Wat heb je vandaag nodig? Wat is het dagelijks brood waar je voor bidt? Moet je iemand om vergiffenis vragen of iemand vergiffenis schenken? Word je op de een of andere manier getest vandaag? Is er een bepaalde uitdaging waar je het hoofd aan moet bieden? Zoals Jezus ons leerde: leg al je noden in de handen van je liefhebbende Vader.